Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 65/82

z dnia 13 stycznia 1982 r.

ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok gospodarczy

(Dz.U. L 9 z 14.1.1982, str. 14)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 948/82 z dnia 26 kwietnia 1982 r.	L 113	7	27.4.1982
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 1708/84 z dnia 19 czerwca 1984 r.	L 162	7	20.6.1984
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 260/96 z dnia 12 lutego 1996 r.	L 34	16	13.2.1996
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2223/2000 z dnia 6 października 2000 r.	L 253	15	7.10.2000

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 65/82

z dnia 13 stycznia 1982 r.

ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia cukru na następny rok gospodarczy

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 lipca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ([1]), w szczególności jego art. 27 ust. 3, art. 32 ust. 3 i art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 przewiduje, że każde przedsiębiorstwo ma swobodę decydowania o przeniesieniu całości lub części swojej produkcji cukru przekraczającej kwotę A na następny rok gospodarczy i traktowania jej jako części produkcji tego roku; uwzględniając możliwość decydowania przez przedsiębiorstwa produkujące cukier o przeniesieniu całości jego produkcji przekraczającej kwotę A, zainteresowani producenci buraków powinni być bardzo zaangażowani w podejmowanie tej decyzji za pomocą porozumień branżowych obejmujących tę kwestię, w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 206/68 z dnia 20 lutego 1968 r. ustanawiającego projekt przepisów w odniesieniu do umów i porozumień branżowych w sprawie skupu buraków ([2]), ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji; związki między producentami cukru trzcinowego a producentami trzciny cukrowej we francuskich departamentach zamorskich są przedmiotem prac wspólnego komitetu danej fabryki; w związku z tym uprzednia zgoda tego komitetu jest niezbędna do przeniesienia cukru trzcinowego;

pojęcie przeniesienia cukru może być stosowane tylko w odniesieniu do cukru, który został faktycznie wyprodukowany; dlatego właściwe jest zapewnienie, aby przedsiębiorstwo mogło podjąć decyzję o przeniesieniu tylko w odniesieniu do cukru przekraczającego kwotę A, którego produkcja została zweryfikowana przez zainteresowane Państwo Członkowskie, jak również właściwe jest ustanowienie zasad takiej weryfikacji, w szczególności w zakresie informacji przekazywanych w tym celu przez przedsiębiorstwo;

art. 27 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 przewiduje nakładanie opłaty na przeniesiony cukier, który zbywany jest w ciągu obowiązkowego okresu przechowywania 12 kolejnych miesięcy; ponadto zbycie tego cukru w wymienionym okresie, uzasadnia, tak jak w przypadku każdego innego zbywanego cukru, nakładanie dodatkowych opłat równych opłacie za przechowywanie, określonej w art. 8 ust. 2 lit. a) akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1785/81;

obecne rozporządzenie ma na celu zastąpić rozporządzenie Komisji (EWG) nr 103/69 z dnia 20 stycznia 1969 r. ustanawiające szczegółowe zasady przenoszenia części rocznej produkcji cukru na następny rok gospodarczy ([3]), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 144/69 ([4]);

producenci buraków w Grecji nie posiadają jeszcze specjalnych organizacji handlowych, mających ich reprezentować; dlatego należy przewidzieć środek przejściowy w odniesieniu do przenoszenia cukru od roku gospodarczego 1981/82;

Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

---

([1]) Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
([2]) Dz.U. L 47 z 23.2.1968, str. 1.
([3]) Dz.U. L 14 z 21.1.1969, str. 9.
([4]) Dz.U. L 20 z 27.1.1969, str. 6.

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Przedsiębiorstwo może przenieść ilość cukru buraczanego na następny rok gospodarczy na podstawie art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, jedynie w przypadku gdy ustanowiono w porozumieniach branżowych odpowiednie postanowienia w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 206/68.

Do celów przeniesienia cukru buraczanego na następny rok gospodarczy, porozumienie określone w pierwszym akapicie, zawiera postanowienia dotyczące ilości buraka odpowiadającej ilości cukru, która ma być przeniesiona oraz podział tej ilości między danych producentów buraków.

2. Przedsiębiorstwo może przenieść ilość cukru trzcinowego na następny rok gospodarczy, na podstawie art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, jedynie w przypadku gdy zostanie to zatwierdzone przez wspólny komitet danej fabryki.

▼M1

Artykuł 2

1. Przedsiębiorstwo może zdecydować o przeniesieniu cukru jedynie w przypadku, gdy zainteresowane Państwo Członkowskie zweryfikuje, że cukier ten został wyprodukowany jako cukier B lub jako cukier C.

▼M4

W przypadku przeniesienia określonego w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2038/1999, ta decyzja przedsiębiorstwa może być stosowana tylko do maksymalnej ilości nieprzekraczającej 20 % jego kwoty A mającej zastosowanie w roku gospodarczym, podczas którego został wyprodukowany przedmiotowy cukier.

▼M1

Jednakże przedsiębiorstwa, które w roku gospodarczym 1981/1982 zdecydowały przenieść na rok gospodarczy 1982/1983 ilość przekraczającą limit określony w akapicie drugim, mogą podjąć decyzję o przeniesieniu na rok gospodarczy 1983/1984 ilość maksymalną równą tej ilości.

▼M2

Dla cukru przenoszonego okres składowania wskazany w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 rozpoczyna się z dniem podanym przez przedsiębiorstwo właściwemu organowi danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że warunki ustanowione w akapicie pierwszym zostały spełnione. Jednakże data ta nie może być wcześniejsza od daty otrzymania przez ten organ powiadomienia. Jeżeli we wniosku podana jest data wcześniejsza od daty otrzymania powiadomienia, okres składowania rozpoczyna się z dniem otrzymania powiadomienia.

▼M1

2. Do celów weryfikacji określonej w ust. 1 Państwo Członkowskie:

a) dodaje ilości cukru już przeniesionego z poprzedzającego roku gospodarczego do ilości cukru wyprodukowanych w bieżącym roku gospodarczym do daty podjęcia odpowiedniej decyzji o przeniesieniu; oraz

b) odlicza od wielkości całkowitej, określonej w lit. a), ilość cukru C wywiezionego przed datą odpowiedniej decyzji o przeniesieniu oraz ilość podlegającą decyzji o przeniesieniu, podjętej w ciągu bieżącego roku gospodarczego.

3. Ilości cukru przeniesionego traktuje się jako pierwszy cukier A wyprodukowany w ciągu roku gospodarczego, do którego ta ilość została przeniesiona.

4. Tam gdzie Państwo Członkowskie podejmuje działanie na mocy art. 2 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 193/82 ([1]), aby osiągnąć cel określony w tym ustępie, może ono zadecydować, że limit ustanowiony

([1]) Dz.U. L 21 z 29.1.1982, str. 3.

▼M1

w ust. 1 akapit drugi nie stosuje się do przedsiębiorstwa produkcji cukru w ciągu roku gospodarczego lub lat, na które część jego kwot przydzielono jednemu lub wielu przedsiębiorstwom produkcji cukru.

Ponadto, jeśli przedsiębiorstwo produkcji cukru, którego część kwot na podstawie art. 2 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 193/82 ponownie przydzielono jednemu lub wielu przedsiębiorstwom produkcji cukru z mocą od danego roku gospodarczego, postanowiło przed takim ponownym przydzieleniem przenieść ilość cukru na ten sam rok gospodarczy, decyzja ta uznana jest za podjętą przez przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa produkcji cukru korzystające z ponownego przydzielenia kwot w zakresie kwot w taki sposób ponownie przydzielonych.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 oraz w odniesieniu do buraków przetworzonych na cukier przeniesiony zainteresowane przedsiębiorstwo płaci cenę co najmniej równą cenie minimalnej buraka A obowiązującej w dniu upłynięcia obowiązkowego okresu przechowywania przedmiotowego cukru. Cena ta jest korygowana w górę lub w dół odpowiednio do różnic w jakości w porównaniu z jakością standardową.

2. Tam gdzie przedsiębiorstwo podjęło decyzję o przeniesieniu, ale, w odniesieniu do buraka przetworzonego na cukier przeniesiony, nie dokonało tymczasowej opłaty odpowiednio do ceny minimalnej za burak A, obowiązującej w ciągu roku gospodarczego, w którym cukier wyprodukowano, przedsiębiorstwo to jest zobowiązane do podziału z producentem buraków zwrotu kosztów przechowywania za okres określony w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81.

Do celów tego podziału należy uwzględnić:

a) koszty finansowania brane pod uwagę przy ustalaniu kwoty właściwego zwrotu kosztów przechowywania, określonego w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81;

b) odsetek określony w art. 29 ust. 2 tego rozporządzenia;

c) wydajność określoną w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.

3. Za zgodą zainteresowanego Państwa Członkowskiego można uczynić odstępstwo od przepisów ust. 1 na mocy porozumienia branżowego.

Tam gdzie stosowany jest art. 30 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, odstępstwo od ust. 1 nie może skutkować sprowadzeniem całkowitych wpływów gotówkowych producenta buraków poniżej wynikających ze stosowania art. 6 i 32 tego rozporządzenia.

Artykuł 4

Powiadomienie określone w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 obejmuje:

a) deklarację złożoną przez zainteresowane przedsiębiorstwo, że cukier, który ma być przeniesiony, to cukier B lub cukier C oraz że będzie on przechowywany w rozumieniu art. 27 przez okres rozpoczynający się od daty określonej w lit. c);

▼M4

b) ilość, wyrażoną jako cukier biały, cukru B lub cukru C, która ma zostać przeniesiona, przydzieloną odpowiednio między:

— przeniesienie na mocy art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2038/1999,

— przeniesienie na mocy art. 32 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2038/1999;

▼M1

c) datę rozpoczęcia obowiązkowego okresu przechowywania;

d) informację konieczną do przeprowadzenia weryfikacji określonej w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą wymagać dodatkowych informacji.

▼B

Artykuł 5

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej uznanych przez zainteresowane Państwo Członkowskie, i bez uszczerbku dla stosowania art. 2 ust. 3, Państwa Członkowskie, nakładają opłatę w wysokości ►M3 24,15 ◄ ECU na każde 100 kilogramów z ilości cukru przeniesionego, wobec którego przedsiębiorstwa nie wywiązały się z obowiązków dotyczących przechowywania, określonych w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81. Na ilości cukru określone w akapicie pierwszym, Państwa Członkowskie nakładają również kwoty równe opłacie za przechowywanie, określonej w art. 8 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1785/8, obowiązującej w momencie zbycia cukru.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu stosowania niniejszego artykułu, w szczególności w przypadkach, gdy dane przedsiębiorstwo powołuje się na przypadki działania siły wyższej.

▼M1

Tam gdzie zainteresowane Państwo Członkowskie uznaje przypadek siły wyższej, ilości przeniesionego cukru B lub cukru C, które uległy zniszczeniu lub nieodwracalnemu uszkodzeniu, uznaje się, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa, za nie przeniesione. W wypadku cukru C za taki uznanego Państwo Członkowskie wymaga zwrotu kwot już wypłaconych tytułem zwrotu kosztów przechowywania.

▼B

Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 103/69 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisów art. 1 ust. 1 w odniesieniu do cukru przeniesionego z roku gospodarczego 1981/82 na rok gospodarczy 1982/83 nie stosuje się w Grecji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich